

0093- Shabbos 30- To Preserve the Light Called Nishamah

תלמוד בבלי מסכת שבת דף ל עמוד א

שאל שאלה זו לעילא מרבי תנחום דמן נוי: מהו לכבות בוצינא דנורא מקמי באישא בשבתא? פתח ואמר: אנת שלמה, אן חכמתך אן סוכלתנותך! לא דיך שדברך סותרין דברי דוד אביך, אלא שדברך סותרין זה את זה! דוד אביך אמר +תהלים קטו+ לא המתים יהללו יה ואת אמרת +קהלת ד+ ושבח אני את המתים שכבר מתו, וחזרת ואמרת +קהלת ט+ כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת! לא קשיא, הא דקאמר דוד לא המתים יהללו יה הכי קאמר: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות קודם שימות, שכיון שמת - בטל מן התורה ומן המצות, ואין להקדוש ברוך הוא שבח בו, והיינו דאמר רבי יוחנן, מאי דכתיב +תהלים פח+ במתים חפשי - כיון שמת אדם נעשה חפשי מן התורה ומן המצות. ודקאמר שלמה ושבח אני את המתים שכבר מתו - שכשחטאו ישראל במדבר עמד משה לפני הקדוש ברוך הוא, ואמר כמה תפלות ותחנונים לפניו ולא נענה, וכשאמר +שמות לב+ זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך - מיד נענה, ולא יפה אמר שלמה ושבח אני את המתים שכבר מתו? דבר אחר: מנהגו של עולם, שר בשר ודם גזר גזרה ספק מקיימין אותה ספק אין מקיימין אותה, ואם תמצא לומר מקיימין אותה - בחייו מקיימין אותה, במותו - אין מקיימין אותה. ואילו משה רבינו, גזר כמה גזירות ותיקן כמה תקנות, וקיימות הם לעולם ולעולמי עולמים. ולא יפה אמר שלמה ושבח אני את המתים וגו'?

תלמוד בבלי מסכת שבת דף ל עמוד ב

שלח שלמה לבי מדרשא: אבא מת ומוטל בחמה, וכלבים של בית אבא רעבים, מה אעשה? שלחו ליה: חתוך נבלה והנח לפני הכלבים, ואביך - הנח עליו ככר או תינק וטלטלו. ולא יפה אמר שלמה +קהלת ט+ כי לכלב חי הוא טוב מן האריה המת? ולענין שאלה דשאלנא קדמיכון: נר קרויה נר, ונשמתו של אדם קרויה נר, מוטב תכבה נר של בשר ודם מפני נרו של הקדוש ברוך הוא.